

A Pécsi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság
Bf.II.15/2021/16. szám

A Pécsi Ítéltábla Pécsen, a 2021. évi szeptember hó 22. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és nyilvánosan kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság a kábítószer-kereskedelem büntette miatt **Terhelt1 és társa** ellen indult büntetőügyben a Pécsi Törvényszék 13.B.142/2020/70. számú ítéletét az alábbiak szerint változtatja meg:

Terhelt1 I. r. vádlott cselekményeit a Btk. 178. § (1) bekezdésének IV. fordulatában meghatározott kábítószer birtoklása büntettének is minősíti.

Terhelt1 I. r. vádlott büntetését halmazati büntetésként tekinti kiszabottnak.

A vagyoneklobzásnak a lefoglalt készpénzen kívüli összegét Terhelt1 I. r. vádlott vonatkozásában 5.963.000 (ötmillió-kilencszázhatvanháromezer) forintra, míg Terhelt1 II. r. vádlott tekintetében 566.000 (ötszázhatvanhatezer) forintra mérsékli.

A bűnjelként lefoglalt és a vádlottak részére kiadni rendelt tárgyakat a vagyoneklobzás mellett a bűnügyi költség megfizetésére kötelezés biztosítására is visszatartani rendeli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A kiszabott szabadságvesztés tartamába mindkét vádlott tekintetében beszámítja az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt is.

I n d o k o l á s

I.

- [1] A Pécsi Törvényszék a 2021. évi február hó 8. napján kelt 13.B.142/2020/70. számú ítéletével Terheltl I. r. vádlottat és Terheltl II. r. vádlottat a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 176. § (1) bekezdés IV. fordulatában meghatározott és a (3) bekezdés szerint minősülő – társtettesként elkövetett – kábítószer-kereskedelem büntette miatt kilenc-kilenc év szabadságvesztésre, valamint kilenc-kilenc év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést fegyházban rendelte végrehajtani, illetve megállapította, hogy Terheltl I. r. és Terheltl II. r. vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének a kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Ezen túlmenően Terheltl I. r. vádlott vonatkozásában az Országos Rendőr-főkapitányság letéti számlájára befizetett 37.000 forintra, valamint további 6.000.000 forintra, míg Terheltl II. r. vádlott vonatkozásában az Országos Rendőr-főkapitányság letéti számlájára befizetett 34.000 forintra, valamint további 600.000 forintra vagyonekobbzást rendelt el, illetve rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a lefoglalt bűnjelekről és az eljárás során felmerült bűnügyi költség viseléséről.
- [2] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyészség mindkét vádlott terhére, hosszabb tartamú szabadságvesztés és közügyektől eltiltás alkalmazása érdekében, míg Terheltl I. r. vádlott és védője enyhítésért, Terheltl II. r. vádlott és védője pedig eltérő tényállás megállapítása, valamint enyhébb büntetőjogi jogkövetkezmények alkalmazása végett jelentett be fellebbezést.
- [3] A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség az átiratában, illetve a nyilvános ülésen jelenlévő képviselője útján az ügyészség jogorvoslati kérelmét azzal tartotta fenn, hogy – a szabadságvesztés és a közügyektől eltiltás hosszabb tartamban történő megállapítása mellett – Terheltl I. r. vádlott tekintetében az édesanyja számára vásárolt rendszám1 forgalmi rendszámú Ford típusú személygépkocsira vagyonekobbzás elrendelését indítványozta. Perbeszédeikben a védők a bejelentett fellebbezéseikkel egyezően szólaltak fel.
- [4] Terheltl I. r. vádlott vonatkozásában a fellebbezésre jogosultak – a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 583. § (3) bekezdés a) pontja alapján – kizárólag a kiszabott büntetés mértéke ellen éltek jogorvoslati kérelemmel. Miután azonban a fedett nyomozó részére történő kábítószer értékesítését érintő bűncselekmény tekintetében Terheltl II. r. vádlott és védője a fellebbezésében a tényállás mikénti megállapítását is sérelmezte, a Be. 590. § (10) bekezdése értelmében a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének ezen részét a Be. 590. § (1) és (2) bekezdéseiben írt rendelkezések alkalmazásával, teljes terjedelmében bírálta felül. Azaz a tényállás szóban forgó részét érintő felülbírálat kiterjedt az ítélet megalapozottságának, a bűnösség megállapításának, a bűncselekmény minősítésének, a büntetés kiszabásának, az intézkedés alkalmazásának és az indokolás helyességének a vizsgálatára, valamint arra, hogy az eljárási szabályokat megtartották-e.
- [5] Az elsőfokú bíróság ítélete ugyanakkor kitért egy – a fedett nyomozó részére történő kábítószer értékesítésétől térben és időben elkülönülő – másik cselekmény leírására is (*tényállás [48]-[49] pontja*), mely szerint Terheltl I. r. vádlott település cím14. szám alatti lakásán a nyomozó hatóság további, legalább 6,95 gramm tiszta hatóanyag-tartalmú amfetamin-készítményt foglalt le. Ezt az ügyészség a vádirat Be. 422. § (1) bekezdés b) pontja szerinti részében, a vád tárgyává tett cselekmények leírásában szerepeltette (*Baranya*

Megyei Főügyészség M.I.B.346/2019/69. számú vádirat 5. oldal), illetve az előkészítő ülésen jelenlévő ügyész – a váddal kapcsolatos védői álláspont megismerése után – úgy nyilatkozott, hogy a vád tárgyát az amfetaminnal összefüggésben elkövetett cselekmények képezik (26. számú tárgyalási jegyzőkönyv 2. oldal 1. bekezdés).

- [6] A házkutatás során megtalált kábítószer birtoklásának jogcímét sem a vádirat, sem az elsőfokú bíróság ítéletének tényállása nem nevesítette, illetve annak a tiszta hatóanyag-tartalom alapján számított mennyiségét sem vonták össze a fedett nyomozó részére eladott készítményekkel. Az tehát a kereskedői magatartással érintett kábítószerrel függetlenül, attól elkülönítve képezte a vád tárgyát.
- [7] A Be. 6. § (2) bekezdése értelmében a bíróságnak a vádról döntenie kell. Ennek megfelelően járt el az elsőfokú bíróság, amikor az ügydöntő határozatának Be. 561. § (3) bekezdés c) pontja szerinti részében a település cím14. szám alatti lakásban foganatosított kényszerintézkedéssel összefüggésben is állapított meg tényeket, kimerítve ezzel a vádat. A határozatának [104] bekezdéséből következően mindezt úgy értelmezte, hogy Terhelt1 I. r. vádlott a lakásán megtalált kábítószer fogyasztás céljából tartotta, mely magatartást – a látszólagos alaki halmazat szubszidiárius részeként – nem látta büntetőjogi szempontból önállóan értékelhetőnek. Ettől függetlenül azonban a szóban forgó cselekmény az elbírált büntetőjogi felelősség részét képezte, miután – az elsőfokú bíróság téves jogi álláspontjára visszavezethetően – csak annyi történt, hogy az nem kapott önálló minősítést. Itt szükséges utalni a Be. 590. § (8) bekezdésére, mely szerint nem bírálható felül az ítéletnek az a felmentő vagy eljárást megszüntető rendelkezése, amely ellen nem fellebbeztek. A település cím14. szám alatt lefoglalt kábítószerrel kapcsolatos tényállási részre ez a korlátozás – felmentő vagy eljárást megszüntető rendelkezés hiányában – nyilvánvalóan nem vonatkozott.
- [8] A település cím14. szám alatti lakásban lefoglalt kábítószerrel kapcsolatos tényállási rész felülbírálatára – a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontján alapuló fellebbezések miatt – más okból volt korlátozott. A Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja értelmében nem lehetett vizsgálni annak megalapozottságát és e körben a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította. Ugyanakkor – a Be. 590. § (5) bekezdése értelmében – e tekintetben is érvényesült azon eljárási szabályok megtartásának vizsgálata, melyek megsértése a Be. 607. § (1) bekezdése, valamint a Be. 608. § (1) bekezdése alapján hatályon kívül helyezéshez vezethettek volna, illetve állást kellett foglalni abban a kérdésben is, hogy helytálló-e a bűnösség megállapítása és a bűncselekmény minősítése.
- [9] Ilyen keretek és korlátok között kellett az elsőfokú bíróság ítéletét felülbírálni. Ezen túlmenően – a Be. 590. § (7) bekezdése értelmében – a másodfokú bíróság hivatalból döntött az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekben.

[10]

II.

- [11] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének teljes körű felülbírálattal érintett részét – a Be. 592. § (2) bekezdés c) pontjában írt okból – részben megalapozatlannak találta, mert az a fedett nyomozónak átadott kábítószer tiszta hatóanyag-tartalmát érintően a lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával ellentétes megállapításokat tartalmazott. Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének teljes körű felülbírálattal érintett részét – a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontjában írt rendelkezés alkalmazásával – a lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma alapján az alábbiak szerint helyesbítette:

- [12] Terhelt I. r. és Terhelt II. r. vádlottak által a fedett nyomozó részére értékesített kábítószer tiszta hatóanyag-tartalma a 2019. július 5-ei átadás esetén legalább 328 gramm, a 2019. augusztus 3-ai átadás esetén legalább 321 gramm, a 2019. augusztus 30-ai átadás esetén legalább 269 gramm, míg a 2019. október 11-ei átadáskor legalább 228 gramm volt. E bűncselekményt tehát Terhelt I. r. és Terhelt II. r. vádlottak összesen 1146 gramm amfetamin-bázisra követték el, mely a jelentős mennyiség alsó határának 114,6-szerese, azaz 11.460 százaléka.

[13] **III.**

- [14] Az ekként helyesbített tényállás most már mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdéseiben felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól, az tehát hiánytalan, teljeskörűen felderített és nem tartalmaz iratellenes megállapítást vagy téves ténybeli következtetést sem.
- [15] Az elsőfokú bíróság a bizonyítást a perrendi szabályok megtartásával folytatta le, anélkül, hogy az ügy érdemi elbírálását akadályozó, hatályon kívül helyezésre okot adó eljárási szabályt sértett volna.
- [16] Az ügyészi és bírói engedélyhez kötött leplezett eszközök igénybevétele megfelelt a törvényben előírt alkalmazási feltételeknek és időbeli korlátoknak. A fedett nyomozó tevékenységéről készített feljegyzést, valamint a fedett nyomozó alkalmazására vonatkozó ügyészi engedélyt – a Be. 255. § (1) bekezdésében írtak szerint – csatolták az ügyiratokhoz, melyek alapján a nyomozó hatósághoz való tartozását, illetve kilétét tartósan leplező személy tevékenysége ellenőrizhető volt.
- [17] A Be. 224. § (4) bekezdése értelmében a fedett nyomozó más bűncselekmény elkövetésére nem bírhat rá, és nem terelheti az érintett személyt annál súlyosabb bűncselekmény elkövetése felé, mint amelyet eredetileg elkövetni tervezett.
- [18] A jelen ügyben az álvásárlások megszervezése és végrehajtása az abban résztvevő személyek kölcsönös együttműködésére épült, oly módon, hogy a kábítószer Magyarországra történő behozatalában, majd értékesítésében a vádlottak önkéntes szerepvállalása, akaratelhatározása is érvényesült. Semmi sem utalt arra, hogy a történések nem az elképzeléseik szerint alakultak volna, a cselekmények menetét a vádlottak – a fedett nyomozóval ugyan közösen, de mégis – a saját szándékaikhoz illeszkedően irányíthatták, azokra befolyással bírtak. Az így megszerzett bizonyítékok tehát törvényesek voltak, felhasználásuk nem ütközött eljárásjogi akadályba.
- [19] A vádlottak tevékenységét a nyomozó hatóság folyamatosan figyelemmel kísérte, dokumentálta. Az álvásárlások fedett nyomozó jelenlétében történtek, mindenkor úgy, hogy az átvett kábítószerrel azonnal lefoglalták, majd – szakszerű csomagolás és mérlegelés után – igazságügyi szakértői vizsgálatra bocsátották. Az autókölcsönzéssel kapcsolatos iratok, valamint a rendszám1 forgalmi rendszámú személygépkocsiban működtetett helymeghatározó készülék adatainak elemzésével pontosan rekonstruálták Terhelt I. r. vádlott külföldi mozgását, azokat az utazásait, melyekről minden alkalommal jelentős mennyiségű kábítószerrel tért haza. Mindezeket a részleteket a negyedik találkozón elfogott és őrizetbe vett vádlottak sem vitatták, a nyomozó hatóság által felderített mozzanatok tekintetében beismerő vallomást tettek.

- [20] Az elsőfokú bíróság ténymegállapításai ekként a bizonyítékok gyakorlatilag egyező tartalmán alapulnak, mindössze a lefoglalt kábítószer tiszta hatóanyag-tartalmára vonatkozó adatokat kellett helyesbíteni.
- [21] A büntetőeljárásban a nyomozó hatóság birtokába került kábítószeres tiszta hatóanyag-tartalmának a meghatározása vékonyréteg-kromatográfiás vizsgálati módszerrel, egy alsó és egy felső határérték megjelölésével történik. Ugyanakkor – a Be. 7. § (4) bekezdésében írtak szerint – alapelve a bizonyításnak az is, hogy a kétséget kizáróan nem bizonyított tény nem értékelhető a terhelt terhére. Ebből következően a tiszta hatóanyag-tartalom meghatározásakor mindig az elkövető szempontjából kedvezőbb mennyiséget kell figyelembe venni, végső soron azt, mely a megadott határon belül a legkisebb. Ennek megfelelően a jelen ügyben is azt kellett rögzíteni, hogy a vádlottak a fedett nyomozó részére 2019. július 5-én 328 gramm, 2019. augusztus 3-án 321 gramm, 2019. augusztus 30-án 269 gramm, míg 2019. október 11-én 228 gramm tiszta hatóanyag-tartalmú kábítószeret adtak át. Ebből következően ezt a cselekményt Terhelt I. r. és Terhelt II. r. vádlottak összesen 1146 gramm amfetamin-bázisra követték el, mely a jelentős mennyiség alsó határának 114,6-szerese, azaz 11.460 százaléka. (E körben szükségtelenül utalt az elsőfokú bíróság a különösen jelentős mennyiség alsó határára, miután az említett büntetőjogi kategória a kábítószer-kereskedelem törvényi tényállásában nem szerepel.)
- [22] Az elsőfokú bíróság ítélete – figyelemmel a Be. 593. § (3) bekezdésében írtakra – e helyesbítésekkel vált irányadóvá a másodfokú eljárásban.
- [23] Következésképpen a tények mikénti megállapítását sérelmező fellebbezés eredménytelennek bizonyult.

- [24] **IV.**
- [25] Az irányadó tényállás alapján az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett Terhelt I. r. és Terhelt II. r. vádlott büntetőjogi felelősségére.
- [26] A cselekmények minősítése azonban csak részben felel meg a büntető anyagi jogszabályoknak.
- [27] Az ítélezési gyakorlat hosszú ideje következetes a kábítószerrel összefüggésben megvalósított bűncselekmények – társadalomra veszélyesség szempontjából – legsúlyosabb elkövetési magatartásának az értelmezésében. E szerint a kereskedelem több részből álló, összetett tevékenységet jelent, mely magában foglal minden olyan mozzanatot, mely azt a célt szolgálja, hogy a kábítószer forgalomba kerüljön és eljusson a fogyasztóhoz. Ez számos módon elősegíthető, akár úgy is, hogy az egyes résztvékenységet megvalósító személy nem kerül közvetlen kapcsolatba a kábító- vagy pszichotróp hatású anyaggal.
- [28] A jelen ügyben a vádlottak egymásra épülő tevékenységét azonos cél vezette. Mindketten aktív szerepet vállaltak abban, hogy a forgalomba hozatali szándékkal jelentkező vevő elvárásainak megfeleljenek és a részére – minden alkalommal – jelentős mennyiségű kábítószer tegyenek hozzáférhetővé. Ennek érdekében intézte Terhelt I. r. vádlott a külföldi beszerzéseket és szállításokat, míg Terhelt II. r. vádlott a vevővel való kapcsolatfelvételt, valamint a helyszíni találkozók megszervezéséhez szükséges egyeztetéseket és megállapodásokat. Ilyen előzmények után került sor – mindkét vádlott jelenlétében – a kábítószer átadására, oly módon, hogy a műanyag vödörben tárolt készítmény rendelkezésre

bocsátását Terhelt1 I. r. vádlott irányította és felügyelte, miközben Terhelt1 II. r. vádlott feladata a pénz átvétele, megszámlálása volt.

- [29] A Btk. 13. § (3) bekezdésében írtak szerint társtettesek azok, akik a szándékos bűncselekmény törvényi tényállását egymás tevékenységéről tudva, közösen valósítják meg.
- [30] Terhelt1 I. r. és Terhelt1 II. r. vádlott tevékenységére éppen ez volt a jellemző, a kábítószer forgalmazására irányuló szoros együttműködésük a kereskedés elkövetési magatartásának közös megvalósítását jelentette. Ekként helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulatában meghatározott és a (3) bekezdés szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntettét társtettesként elkövetettként értékelte.
- [31] Ezen túlmenően az elsőfokú bíróság – ahogyan arra már utalás történt – a büntetőjogi értékelés körébe vonta Terhelt1 I. r. vádlott kábítószer birtoklásával kapcsolatos bűncselekményét, mely a település cím14. szám alatti lakásában 2019. október 11-én lefoglalt *csekély mennyiséget meghaladó* amfetamin tartásához kapcsolódott. Ezzel összefüggésben helyezkedett arra a téves álláspontra, hogy az ügyben felderített és vád tárgyává tett két bűncselekmény – a kábítószer-kereskedelem és a kábítószer birtoklása – egymással látszólagos alaki halmazati kapcsolatban áll, melyben az utóbbi megállapítására, önálló elbírálására annak szubszidiárius jellege miatt nem kerülhet sor. Érvelésének alátámasztására az elsőfokú bíróság utalt az EBH 2016.B.15. szám alatt közzétett eseti döntésre is.
- [32] A kábítószer birtoklása körében szabályozott elkövetési magatartások közül kizárólag a Btk. 176. § (6) bekezdésében meghatározott fogyasztás, illetve a *csekély mennyiségű* kábítószer fogyasztás céljából történő megszerzése vagy tartása maradhat önálló büntetőjogi értékelés nélkül, ha mellette súlyosabb bűncselekmény is megvalósul. Egyedül tehát ez a vétségi alakzat lehet szubszidiárius, azaz kiegészítő jellegű.
- [33] A jelen esetben azonban erről szó sem lehetett, miután Terhelt1 I. r. vádlott lakásán megtalált kábítószer tiszta hatóanyag-tartalma meghaladta a csekély mennyiség felső határát. Ezért a továbbiakban vizsgálni kellett a valódi (heterogén) alaki halmazat megállapításának lehetőségét.
- [34] Terhelt1 I. r. vádlottat a Komlói Járásbíróság a 2020. évi február hó 19. napján jogerőre emelkedett 1.Bpk.243/2019/2. számú határozatával – a 2019. február 8-án elkövetett – kábítószer birtoklásának vétsége miatt pénzbüntetésre ítélte. Mindez azt jelentette, hogy a település cím14. szám alatti lakásában 2019. október 11-én megtalált kábítószer tartásával – a Komlói Járásbíróság ítéletének meghozatalát megelőzően – további olyan bűncselekményt követett el, mely a már jogerősen elbírált bűncselekmény törvényi tényállásával azonos.
- [35] A különböző eljárásokban vizsgált, kábítószer birtoklásának megállapítására okot adó cselekményeit Terhelt1 I. r. vádlott 2019. február 8-án és 2019. október 11-én követte el, egymáshoz viszonyítottnak tehát hozzávetőlegesen nyolc hónap eltéréssel. Márpedig az egymással személyi és tárgyi összefüggésben álló, azonos törvényi tényállást kimerítő cselekmények közül természetes egységbe csak azok vonhatók, melyek között szoros tér- és időbeli kapcsolat is felismerhető. Az eltelt – mintegy nyolc hónap hosszúságú – időkülönbség miatt a két bűncselekmény nem alkot természetes egységet (*BH 2019.287. számú eseti döntés*), különösen úgy, hogy a közbeeső időszak alatti birtoklás tekintetében semmilyen adat nem állt rendelkezésre.
- [36] Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság a település cím14. szám alatti lakásban lefoglalt amfetamin tartásával kapcsolatos bűncselekményt valódi alaki halmazat részeként értékelte és Terhelt1 I. r. vádlott cselekményeit a Btk. 178. § (1) bekezdésének IV. fordulatában meghatározott kábítószer birtoklása büntettének is minősítette. (Hangsúlyozni szükséges, hogy ez nem vezetett ellentétes döntéshez, mert a bűnösség körébe tartozó cselekmények érintetlenül hagyása mellett kizárólag azok büntetőjogi értékelése, jogi

minősítése változott meg. Ekként a másodfellebbezés, a harmadfokú eljárás lehetősége sem nyílt meg.)

- [37] V.
- [38] A megváltozott minősítés indokoltta tette a büntetőjogi jogkövetkezményeket meghatározó tényezők ismételt áttekintését.
- [39] Terhelt I. r. vádlottal szemben – figyelemmel a Btk. 81. § (1)-(3) bekezdéseiben írtakra – öt évtől huszonöt évet el nem érő tartamú, míg Terhelt I. r. vádlott tekintetében öt évtől húsz évig terjedő szabadságvesztés volt kiszabható, melynek a Btk. 80. § (2) bekezdése szerinti középértéke tizenöt év, illetve tizenkét év hat hónap.
- [40] Terhelt I. r. és Terhelt II. r. vádlott volt már büntetve, mindketten visszaesőnek nem minősülő különös bűnismétlők. Ez súlyosító körülmény, éppúgy, mint a társas elkövetés, valamint Terhelt I. r. vádlott esetében az, hogy a jelen eljárásban elbírált cselekményeit két büntetőeljárás hatálya alatt valósította meg.
- [41] A kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények tárgyi súlyát, társadalomra veszélyességének mértékét az elkövetési tárgy minősége és mennyisége döntően befolyásolja. A jelen ügyben Terhelt I. r. és Terhelt II. r. vádlottak a jelentős mennyiség alsó határát 114,6-szeresen meghaladó tiszta hatóanyag-tartalmú amfetaminnal kereskedtek, oly módon, hogy az egyes részecselekményekkel érintett kábítószer tömege már egyenként is a legsúlyosabb büntetőjogi megítélés alá esett. Ugyanakkor nem lehetett figyelmen kívül hagyni azt sem, hogy a kábítószer végül nem került forgalomba, bár ez kizárólag a vádlottak magatartásától és szándékától független körülményre volt visszavezethető.
- [42] A vádlottak beismerő vallomása olyan tények előadására korlátozódott, melyeket a nyomozó hatóság – más forrásból – már ismert. Ezért ennek az enyhítő hatása, nyomatéka csekély. Ezzel szemben nagyobb jelentőséggel bír a megbánás, valamint az, hogy a vádlottak hosszabb ideje, közel két éve állnak a legsúlyosabb kényszerintézkedés hatálya alatt. További enyhítő körülmény Terhelt I. r. vádlott tekintetében a kiskorú gyermekről, illetve a beteg hozzátartozóról való gondoskodás.
- [43] Ilyen körülmények között az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetések megfelelnek a Btk. 79. §-ában megfogalmazott céloknak, azok megváltoztatására – lényeges súlyosbításra, illetve enyhítésre – nincs törvényes indok és lehetőség.
- [44] Következésképpen az erre irányuló fellebbezések megalapozatlannak bizonyultak.
- [45] A megváltozott minősítés folytán Terhelt I. r. vádlott büntetését halmazati jellegűnek kell tekinteni.
- [46] A bűncselekmények elkövetése során Terhelt I. r. vádlott 6.000.000 forinthez, Terhelt II. r. vádlott pedig 600.000 forinthez jutott hozzá. Őrizetbe vételük alkalmával a nyomozó hatóság az előbbtől 37.000 forintot, míg az utóbbitól 34.000 forintot foglalt le, melyeket később befizettek az Országos Rendőr-főkapitányság letéti számlájára. Ennek megfelelően a Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontján alapuló vagyonekobzás összegét úgy kellett megállapítani, hogy az érintse a lefoglalt készpénzt, majd azon túlmenően már csak a gazdagodás és a ténylegesen a hatóság birtokába került összeg különbözetére terjedjen ki.
- [47] A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség vagyonekobzás elrendelését indítványozta arra a rendszámú forgalmi rendszámú személygépkocsira, melyet – a Belügyminisztérium

Közlekedési Nyilvántartó Osztálya által rendelkezésre bocsátott okirat szerint – Terhelt I. r. vádlott édesanyja, egyébl vásárolt meg 2019. szeptember 1-jén. E személyautó vonatkozásában forgalmi értébecslés nem készült, azt nem foglalták le, de nem ismert az sem, hogy az elmúlt két esztendő alatt történt-e változás az állagában, illetve a tulajdonos személyében. Ezért a másodfokú bíróság az ügyészség indítványának teljesítésére nem látott lehetőséget.

- [48] Helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor a vádlottaknak kiadandó dolgokat – a Be. 323. § (1) bekezdése alapján – visszatartotta, de ez az intézkedés nem pusztán a vagyonek kobzás, hanem a bűnügyi költség biztosítását is szolgálja.
- [49] Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság – a Be. 606. § (1) bekezdése alapján – az elsőfokú bíróság ítéletét Terhelt I. r. vádlott cselekményeinek minősítésére, valamint a vagyonek kobzásra és a bűnjelek visszatartására vonatkozó részében megváltoztatta, míg az egyéb törvényes rendelkezéseket a Be. 605. § (1) bekezdésében írtak szerint helyben hagyta.
- [50] Az előzetes fogvatartásban töltött további idő beszámítása a Btk. 92. § (1) bekezdésén alapul.

P é c s, 2021. szeptember 22.

Dr. Krémer László s.k. a tanács elnöke, Dr. Túri Tamás s.k. előadó bíró, Dr. Hudvágner András s.k. bíró

A Pécsi Törvényszék 13.B.142/2020/70. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.II.15/2021/16. számú ítélete folytán – az abban írt változtatásokkal – a 2021. évi szeptember hó 22. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Dr. Krémer László s.k.
a tanács elnöke